

Arrest

nr. 156 540 van 17 november 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 november 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen betreffende X onontvankelijk verklaard wordt. De bestreden beslissing werd op 5 februari 2013 aan X ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het tussenarrest nr. 154 801 van 19 oktober 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de partijen worden opgeroepen te verschijnen ter zitting van 5 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 december 2009 diende Mw. A.P.O, de zus van verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 27 november 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoeksters aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 13.12.2009 werd ingediend en op data van 17.10.2010, 18.02.2011, 29.03.2011 en 11.04.2011 werd geactualiseerd door:

A.P.O.[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Wat betreft het paspoort (nr H2532103) dat pas op 17.10.2010 aan de hand van een aanvulling aan de aanvraag 9bis werd toegevoegd dienen wij op te merken dat uit de redactie van artikel 9bis §1 van de vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (RvV arrest 70.708 van 25.11.2011, RVS arrest 214.351 van 30.06.2011 en RVS arrest 219.256 van 08.05.2012). Betrokkene heeft aldus niet het bewijs geleverd, op het ogenblik van haar aanvraag, dat zij overeen identiteitsdocument beschikte.

De advocaat van betrokkene haalt aan dat er een rechtvaardiging bestaat voor het ontbreken van een identiteitsbewijs. Echter, in haar uiteenzetting hiervan wordt nergens melding gemaakt van een rechtvaardiging. De advocaat legt de procedurele voorgeschiedenis van betrokkene uit maar haalt nergens aan waarom de Ghanese ambassade geen paspoort kan afleveren.

De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag is dus niet vervuld.”

2. Over de rechtspleging

Na tussenarrest nr. 154 801 van 19 oktober 2015 werden de debatten heropend op 5 november 2015 nu werd vastgesteld dat verzoekster, Mw. A.S.O. een verzoekschrift had ingediend om de beslissing aan te vechten die echter betrekking heeft op haar zus, Mw. A.P.O. De Raad stelde bijgevolg de vraag of er mogelijk sprake kon zijn van een identiteitsverwarring.

Ter zitting verklaarde de raadvrouw van verzoekster in hoofdorde dat Mw. A.S.O. wel degelijk de verzoekster is, doch dat de aangevochten beslissing niet die van Mw. A.P.O. had mogen zijn, doch diegene die betrekking heeft op haarzelf, die zich wellicht ook in het administratief dossier zou moeten bevinden. De waarnemend voorzitter wees er ter zitting op dit niet te kunnen aanvaarden nu overduidelijk in het verzoekschrift zelf integraal de bestreden beslissing is opgenomen die betrekking heeft op Mw. A. P. O. en eveneens deze beslissing werd gevoegd aan het verzoekschrift. Zij wijst erop dat niet blijkt dat verzoekster het persoonlijk belang en de juiste hoedanigheid heeft om de beslissing van haar zus aan te vechten. In subsidiaire orde stelde de raadvrouw van verzoekster zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Verweerster stelde zich eveneens te gedragen naar de wijsheid en wees er op dat haar nota uitsluitend gebaseerd is op de beslissing inzake A. P. O.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat het beroep tot nietigverklaring en schorsing werd ingesteld door A.S.O. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze werd genomen ten aanzien van A.P.O, de zus van verzoekster.

Ambtshalve dient de Raad na te gaan of verzoekster over de rechtens vereiste hoedanigheid beschikt bij het indienen van het beroep en over het rechtens vereiste belang.

De Raad wijst op de bepaling van artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) die stelt dat "(d)e beroepen bedoeld in artikel 39/2 (...) voor de Raad (kunnen) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang." Dit belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn.

Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat verzoekster zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden.

Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en verzoekster zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beiden.

In casu betreft het voorwerp van de voorliggende vordering de beslissing van de gemachtigde waarbij de door de zus van verzoekster ingediende aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd geweigerd. Deze beslissing heeft enkel betrekking op diegene wiens aanvraag *in casu* wordt geweigerd, met name op de zus van verzoekster.

Gelet op het ontbreken van een persoonlijk belang heeft verzoekster als zus niet de vereiste hoedanigheid om deze beslissing aan te vechten (RvS 19 augustus 2005, nr. 148.268). Het begrip 'hoedanigheid' of 'procesbevoegdheid' is "het vermogen een geschil bij de rechter aan te brengen met het verzoek er uitspraak over te doen" (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 137). Verzoekster heeft *in casu* niet de hoedanigheid om met betrekking tot de bestreden beslissing een beroep tot nietigverklaring en schorsing in te dienen, nu de beslissing niet tegen haar gericht is. Er werd bij het verzoekschrift evenmin enig stuk toegevoegd waaruit blijkt dat er ten opzichte van A.P.O. enige beschermingsmaatregel genomen is of dat verzoekster toelaat als wettelijke vertegenwoordiger van A.P.O. de vernietiging en schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES